

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/548/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7703899985
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7703899985.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v spore žalobcov 1) D. V., C.. XX.X.XXXX X. X) B.U. V., C.. XX.X.XXXX, L. S. A. N. XXX proti žalovaným 1) Q. A., C.. XX.X.XXXX X. X) Q. A., C.. XX.XX.XXXX, L. N. XXX, zast. advokátkou JUDr. Ivetou Fejlekovou, Advokátska kancelária so sídlom v Michalovciach, Nám. Osloboditeľov č. 25, o odstránenie neoprávnených zásahov do vlastníckych práv a náhradu škody, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce, č.k. 9C/21/2003-561 z 30.9.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že žalobcom priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu vo veci odstránenia neoprávnených zásahov do vlastníckych práv, a žalovaným priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu vo veci náhrady škody.

2. Vychádzal z toho, že rozsudkom zo dňa 21.6.2016 č. k. 9C 21/2003-535 rozhodol tak, že:
I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní vykonať opatrenia na odstránenie stavu aby zrážkové vody vznikajúce na parcele č. 115/1 zapísanej na LV č. XXX I..Ú.. N. prenikali k základom rodinného domu súp. č. 201 vedeného na LV XXX, ktorého vlastníkom je žalovaný v 2. rade podľa znalcom navrhovanej alternatívy č. 1 - vybudovanie odvodňovacieho rigolu do rigolu pozdĺž cesty podľa nákresu v prílohe č. 4 a 5 znaleckého posudku č. 1/2016 vypracovaného v tomto konaní znalcom Y.. Q.X. C. dňa 3.2.2016 a to v lehote do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. II. Žalobu o náhradu škody zamietol.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa v čase rozhodnutia vo veci samej platnom a účinnom ustanovení § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Vyššie označený rozsudok vo veci samej nadobudol právoplatnosť dňa 1.9.2016.

4. Predmetom žaloby v tomto konaní boli dva nároky, ktoré si žalobcovia proti žalovaným uplatňovali a to: a/ vo veci o odstránenie už vykonaného rušivého zásahu žalovaných do výkonu vlastníckeho práva žalobcov, t.j. uloženie povinností žalovaným na vykonanie vyššie označených opatrení, b/ vo veci náhrady škody v sume 2.012,72 €. Súd vyhovel žalobe v plnom rozsahu, t.j. celkom vo veci a/ odstránenie už vykonaného rušivého zásahu žalovaných do výkonu vlastníckeho práva žalobcov, t.j. uloženie povinností žalovaným na vykonanie vyššie označených opatrení t.zn., že žalobcovia boli úspešní v označenej veci v plnom rozsahu. Z tohto dôvodu súd priznal úspešnej strane - žalobcom náhradu trov konania v označenej veci v plnom rozsahu (výrok I. uznesenia).

5. Súd však nevyhovel žalobe vo veci b/ náhrady škody v sume 2.012,72 € a

žalobu celkom zamietol, t.z., že žalobcovia boli neúspešní v označenej veci v plnom rozsahu a úspešní v plnom rozsahu vo veci o náhrade škody boli žalovaní. Súd z tohto dôvodu žalovaným ako úspešnej strane priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu vo veci náhrady škody (výrok II. uznesenia). Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. V podanom odvolaní žiadali žalobcovia v 1. a 2. rade zmeniť napadnuté uznesenie a nepriznať žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu, opačne práve že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní nahradiť žalobcom v 1. a 2. rade trovy odvolacieho konania.

7. V odvolaní namietali, že už podľa Civilného sporového poriadku rozhodoval súd prvej inštancie a rozhodol vo svojom II. výroku na základe úplnej miery úspechu žalovaných v 1. a 2. rade, pretože súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol. Súd vyhovel žalobe v plnom rozsahu v časti odstránenia už vykonaného rušivého zásahu žalovaných v 1. a 2. rade do výkonu vlastníckeho práva žalobcov.

8. S ohľadom na uvedené ustanovenia C.s.p., týmto žalobcovia v 1. a 2. rade, podávajú v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce[^] ako súdu prvej inštancie, zo dňa 30.09.2016, č.k. 9C/21/2003 - 561, v časti, čo do výroku II o priznaní náhrady trov konania v plnom rozsahu pre žalovaných v 1. a 2. rade.

9. Podľa názoru žalobcov v 1. a 2. rade súd vec nesprávne právne posúdil, nakoľko podľa ich názoru opomenul využiť ust. § 257 CSP, a nemal žalovaným v 1. a 2. rade priznať náhradu trov konania, nakoľko sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd podľa názoru žalobcov v 1. a 2. rade dospel na základe vykonaných dôkazov aj k nesprávnym skutkovým zisteniam.

10. Ku škode sa žalobcovia v 1. a 2. rade vyjadrili aj na pojednávaní dňa 28.01.2011 a najmä dňa 09.09.2011, kedy žalobca v 1. rade uviedol, že je potrebné, aby škodu určil „odborník“, nakoľko bol žalobca v 1. rade v podstate presvedčený o neakceptácii škody zo strany žalovaného v prípade, ak by ju vyčíslil žalobca v 1. rade. V podstate mierou zavinenia na zamákaní rodinného domu sa v konaní začalo zaoberať až na základe uznesenia OS Michalovce zo dňa 16.09.2011, kedy súd uložil znalcom povinnosť, aby stanovil pomer v akom sa účastníci podieľali na príčinách zamáčania stavby, čo stanovil znalec vo svojom znaleckom posudku č. 130/2010 zo dňa 12.12.2011 v pomere 80 % v neprospech žalovaných v 1. a 2. rade. Žalobcovia v 1. a 2. rade chcú uviesť, že sa v podstate až do vypracovania znaleckého posudku zo dňa 12.12.2011, doručeného na súd dňa 16.12.2011 v konaní vôbec nejednalo ohľadom výšky škody resp, miery zavinenia, ale iba o jej príčinách a teda inými slovami povedané sa prejednávala iba tzv. „prvá časť konania“ týkajúca sa iba povinností pre žalovaných v 1. a 2. rade na odstránenie závadného stavu, ktorým spôsobovali škodu žalobcom v 1. a 2. rade, t.i. prejednávalo sa iba časť návrhu o odstránenie už vykonaného rušivého zásahu žalovaných v 1. a 2. rade do výkonu vlastníckeho práva žalobcov v 1. a 2. rade. Na základe takto vykonaného znaleckého dokazovania žalobcovia v 1. a 2. rade vyčíslili škodu, ktorá im bola spôsobená, čo je zrejme z ich podania zo dňa 20.02.2012 a na pojednávaní dňa 21.02.2012 navrhli, aby súd pripustil zmenu návrhu v zmysle záverov znaleckého posudku a aby súd zaviazal žalovaných na náhradu škody vo výške 2.012,72 €.

11. Predmetom znaleckého dokazovania však nebola výška škody. Od vylúčenia veci na samostatné konanie došlo k jeho spojeniu až na základe uznesenia OS Michalovce zo dňa 19.4.2016 (pôvodne vedená pod sp. zn. 11C/119/2016). Žalobcovia z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu však čo do výroku o náhrade škody nepodali odvolanie, nakoľko už samotné konanie, ktoré trvalo cca 13 rokov, dokazovanie skutočností v konaní, či prípadne ďalšie znalecké dokazovanie, žalobcov v 1. a 2. rade značne vyčerpáva resp. vyčerpalo. Najmä zdravotný stav žalobcu v 1. rade, ktorý je po cievnomozgovej príhode, mu nedovoľoval podávať ďalšie odvolanie vo vzťahu k výške škody, ktorá však podľa názoru žalobcov v 1. a 2. rade nebola premičaná, nakoľko táto vznikla v podstate až v roku 2002, tak ako je to uvedené vo výpovediach predovšetkým žalobcu v 1. rade. Ďalšie pokračovanie v konaní a teda aj po prípadnom vrátení veci na súd prvého stupňa by už žalobcovia v 1. a 2. rade fyzicky ako aj psychicky nemuseli zvládnuť.

12. Žalobca v 1. rade je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 342,20 €, pričom ako už bolo uvedené, žalobca je po cievnomozgovej príhode a po operácii bedrového kĺbu. Jeho zdravotný stav je v súčasnosti taký, že má zjavné problémy s pamäťou a súdny proces mu zhoršuje jeho zdravotný

stav. Skutočnosť o tom, že žalobca v 1. rade je poberateľom invalidného dôchodku a po mozgovocievnej príhode, či po operácii bedrového kĺbu bola zo strany žalobcu v 1. rade oznámená na pojednávaní dňa 28.06.2013, kedy žalobca v 1. rade tak isto uviedol, že aj žalobkyňa v 2. rade je poberateľkou invalidného dôchodku.

13. V podanom vyjadrení čo do výroku o náhrade trov konania o priznaní žalovaným v plnom rozsahu vo veci náhrady škody, žiadali žalovaní v 1. a 2. rade potvrdiť uznesenie v tomto výroku.

14. Vo vyjadrení uviedli, že podľa vtedy platných zákonných ustanovení mal byť žalobný petit presný, určitý a zrozumiteľný a žalobca po 11 rokoch pojednávania vo veci upravuje žalobný petit, ktorý aj tak vykazoval znaky pochybnosti vykonateľnosti.

15. V závere konania je znaleckým posudkom Y.. C. jednoznačne preukázané, že príčiny zamokrenia stavby rodinného domu žalobcov závisia od viacerých faktorov, medzi ktoré patria hydroekologické podmienky, priepustnosť zeminy v okolí základov rodinného domu, intenzita zrážok, dĺžka trvania zrážok, spôsob odvodnenia striech, kde dažďová voda je vypúšťaná priamo pod základy rodinného domu žalobcov. Žalobcovia aj napriek tejto vedomosti naďalej tvrdohlavo zotrvávali na svojich postojoch a prehliadali vlastné chyby a to hlavne zlý stavebno - technický stav ich rodinného domu.

16. Súčasťou pôvodného návrhu bola aj náhrada škody, ktorú žalobca vyčíslil na jednom z pojednávaní. Žalovaní vzniesli námietku premičania. Žalobcom patrila v konaní aktívna legitímácia, oni boli teda oprávnení disponovať procesno- právny prostriedkami a žiaden procesno - právny prostriedok nevyužili počas celých trinástich rokov, čo sa vo veci konalo. Ich procesná pasivita a nečinnosť nemôže ísť na vrub žalovaných.

17. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 385 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a to iba v jeho napadnutej časti - v II. výroku o priznaní náhrady trov konania v plnom rozsahu pre žalovaných v 1. a 2. rade a zistil, že uznesenie je vecne správne a treba ho potvrdiť podľa § 387 CSP.

18. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Odvolací súd, prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti posúdil podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov Civilného sporového poriadku o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného predpisu (O.s.p.).

19. Podľa čl. 6 ods. 1, 2 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

20. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že právo na spravodlivý proces je bezprostredne spojené s ústavným právom zakotveným v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a tak ako citované ústavné práva ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neznáči právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom (viď Uznesenie ÚS SR sp. zn. II.ÚS 4/1994 z 19.1.1994, I. ÚS 50/04). Tieto ústavné práva sa premietajú aj v čl. 6 ods. 1, 2 CSP, ktorým sa zakotvuje princíp rovnosti, ktorý garantuje rovnaké postavenie účastníkov v konaní. Pod rovnakým postavením treba rozumieť také procesné práva účastníkov, ktoré zabezpečia spravodlivý súdny proces.

21. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že už bolo v konaní meritórne rozhodnuté, žalobu súd prvej inštancie o náhradu škody zamietol a pri odstránení neoprávnených zásahov do vlastníckych

práv, práve žalobcom súd prvej inštancie priznal správne náhradu trov konania v plnom rozsahu. Keďže išlo o dva nároky, ktoré si žalobcovia proti žalovaným uplatňovali, aj pri nevyhovení žaloby vo veci náhrady škody o 2.012,72 €, žalobcovia boli neúspešní v plnom rozsahu a preto opačne, žalovaným v 1. a 2. rade patria trovy konania v plnom rozsahu vzhľadom na ust. § 262 CSP, o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti uznesenia.

22. Z obsahu spisu je zrejmé a treba prisvedčiť aj vyjadreniu žalovaných v 1. a 2. rade, že znaleckým posudkom Y. C. bolo preukázané, že príčiny zamokrenia stavby rodinného domu žalobcov závisia od viacerých faktorov, medzi ktoré patria hydroekologické podmienky, priepustnosť zeminy v okolí základov rodinného domu, intenzita zrážok, dĺžka trvania zrážok, spôsob odvodnenia striech a podobne, žalobcovia však aj napriek tejto vedomosti naďalej tvrdohlavo zotrvali na svojich postojoch a prehliadali vlastné chyby pri zlom stavebno-technickom stave ich rodinného domu.

23. Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 396 CSP, lebo neboli úspešní v odvolacom konaní pri potvrdení uznesenia súdu prvej inštancie žalobcovia.

24. Úspešní žalovaní si tieto trovy neuplatnili.

25. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.